

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 135/13

Λουξεμβούργο, 17 Οκτωβρίου 2013

Απόφαση στην υπόθεση C-291/12
Michael Schwarz κατά Stadt Bochum

Η εισαγωγή ψηφιακών δακτυλικών αποτυπωμάτων στα διαβατήρια είναι σύννομη

Μολονότι η λήψη και η διατήρησή τους στο διαβατήριο συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων σεβασμού της ιδιωτικής ζωής και της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τα μέτρα αυτά δικαιολογούνται εντούτοις για την καταπολέμηση κάθε είδους δόλιας χρήσης των διαβατηρίων

Ο κανονισμός 2252/2004¹ ορίζει ότι τα διαβατήρια² περιλαμβάνουν μέσο αποθήκευσης υψηλής ασφάλειας το οποίο περιέχει, δίπλα σε μια ψηφιακή φωτογραφία, και δύο ψηφιακά δακτυλικά αποτυπώματα. Τα αποτυπώματα αυτά μπορούν να χρησιμοποιηθούν με μοναδικό σκοπό την εξακρίβωση της γνησιότητας του διαβατηρίου και της ταυτότητας του κατόχου του.

Ο M. Schwarz ζήτησε από τον Δήμο Bochum (Γερμανία) τη χορήγηση διαβατηρίου, αρνούμενος ωστόσο να επιτρέψει την προς τούτο λήψη των ψηφιακών δακτυλικών αποτυπωμάτων του. Ο δήμος απέρριψε το αίτημά του, με αποτέλεσμα ο M. Schwarz να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του Verwaltungsgericht Gelsenkirchen (διοικητικό δικαστήριο του Gelsenkirchen, Γερμανία), ζητώντας να διατάξει τον δήμο να του χορηγήσει διαβατήριο χωρίς ταυτόχρονη λήψη των ψηφιακών δακτυλικών αποτυπωμάτων του.

Στο πλαίσιο αυτό, το διοικητικό δικαστήριο ερωτά **αν ο κανονισμός, στο μέτρο που επιβάλλει στον αιτούντα την έκδοση διαβατηρίου την υποχρέωση να επιτρέψει τη λήψη των ψηφιακών δακτυλικών αποτυπωμάτων του και προβλέπει τη διατήρηση των αποτυπωμάτων αυτών στο διαβατήριο, είναι έγκυρος ιδίως υπό το πρίσμα του Χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.**

Με τη σημερινή απόφασή του **το Δικαστήριο απαντά καταφατικά** στο ερώτημα αυτό.

Μολονότι η λήψη ψηφιακών δακτυλικών αποτυπωμάτων και η διατήρησή τους στο διαβατήριο συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων σεβασμού της ιδιωτικής ζωής και της προστασίας των δεδομένου προσωπικού χαρακτήρα, τα μέτρα αυτά δικαιολογούνται εν πάση περιπτώσει από τον σκοπό προστασίας των διαβατηρίων από κάθε είδους δόλια χρήση.

Το Δικαστήριο διαπιστώνει επ' αυτού ότι τα αμφισβητούμενα μέτρα επιδιώκουν, μεταξύ άλλων, τον σκοπό γενικού συμφέροντος που συνίσταται στην αποτροπή της παράνομης εισόδου προσώπων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Περαιτέρω, τα μέτρα αυτά σκοπούν στην πρόληψη της πλαστογράφησης των διαβατηρίων και στην καταπολέμηση της δόλιας χρήσης τους.

Καταρχάς, δεν προκύπτει από τα στοιχεία που τέθηκαν στη διάθεση του Δικαστηρίου ούτε άλλωστε υποστηρίχθηκε ότι τα μέτρα αυτά δεν συνάδουν με το ουσιαστικό περιεχόμενο των επίμαχων θεμελιωδών δικαιωμάτων.

¹ Κανονισμός (ΕΚ) 2252/2004 του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2004, σχετικά με την καθιέρωση προτύπων για τα χαρακτηριστικά ασφαλείας και τη χρήση βιομετρικών στοιχείων στα διαβατήρια και τα ταξιδιωτικά έγγραφα των κρατών μελών (ΕΕ L 385, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 444/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009 (ΕΕ L 142, σ. 1, και διορθωτικό ΕΕ L 188, σ. 127).

² Και τα ταξιδιωτικά έγγραφα.

Ακολούθως, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι τα μέτρα είναι ικανά να εκπληρώσουν τον σκοπό **προστασίας των διαβατηρίων από δόλια χρήση**, μειώνοντας σημαντικά τον κίνδυνο να καταστεί δυνατό σε πρόσωπα στα οποία δεν επιτρέπεται η είσοδος στην Ένωση να εισέλθουν παράνομα στο έδαφός της.

Τέλος, τα μέτρα δεν βαίνουν πέραν του αναγκαίου για την εκπλήρωση του εν λόγω σκοπού ορίου.

Συγκεκριμένα, όσον αφορά τη **λήψη ψηφιακών δακτυλικών αποτυπωμάτων**, δεν έχει περιέλθει σε γνώση του Δικαστηρίου ότι υφίστατο κάποιο αρκούντως αποτελεσματικό μέτρο το οποίο να θίγει σε μικρότερο βαθμό το επίμαχα δικαιώματα. Το Δικαστήριο επισημαίνει, μεταξύ άλλων, ότι το τεχνολογικό επίπεδο της μεθόδου αναγνώρισης της ίριδας δεν είναι εξίσου υψηλό με εκείνο της μεθόδου που στηρίζεται σε ψηφιακά δακτυλικά αποτυπώματα και ότι, λόγω του σημαντικά υψηλότερου σήμερα κόστους της μεθόδου αυτής, ενδείκνυται λιγότερο για γενικευμένη χρήση.

Όσον αφορά την **επεξεργασία των ψηφιακών δακτυλικών αποτυπωμάτων**, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι τα ψηφιακά δακτυλικά αποτυπώματα έχουν ιδιαίτερο ρόλο στην εξακρίβωση της ταυτότητας των προσώπων εν γένει. Πράγματι, η σύγκριση των ψηφιακών δακτυλικών αποτυπωμάτων που λαμβάνονται σε συγκεκριμένο τόπο με εκείνα που αποθηκεύονται σε βάση δεδομένων επιτρέπει την εξακρίβωση της παρουσίας κάποιου προσώπου στον εν λόγω τόπο, είτε στο πλαίσιο έρευνας σε ποινική υπόθεση είτε για τον έμμεσο έλεγχο του οικείου προσώπου.

Το Δικαστήριο τονίζει ωστόσο ότι ο κανονισμός διευκρινίζει ρητώς ότι τα ψηφιακά δακτυλικά αποτυπώματα μπορούν να χρησιμοποιηθούν με μοναδικό σκοπό την εξακρίβωση της γνησιότητας του διαβατηρίου και της ταυτότητας του κατόχου του. Περαιτέρω, ο κανονισμός προβλέπει τη διατήρηση των δακτυλικών αποτυπωμάτων μόνον εντός του διαβατηρίου, την αποκλειστική κατοχή του οποίου εξακολουθεί να έχει ο κάτοχός του. Ο κανονισμός, μη προβλέποντας καμία άλλη μορφή και κανένα άλλο μέσο διατήρησης των δακτυλικών αποτυπωμάτων, δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποτελεί, αυτός καθ'αυτόν, νομική βάση για ενδεχόμενη συγκεντρωτική επεξεργασία των στοιχείων που συλλέγονται βάσει των διατάξεών του ή για χρήση των στοιχείων αυτών με άλλο σκοπό, πέραν της αποτροπής της παράνομης εισόδου προσώπων στο έδαφος της Ένωσης.

Το Δικαστήριο διαπιστώνει εξάλλου ότι ο κανονισμός στηρίχθηκε σε κατάλληλη νομική βάση και ότι η διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας εκδόθηκε ο εφαρμοζόμενος εν προκειμένω κανονισμός³ δεν είναι πλημμελής, καθόσον το Κοινοβούλιο μετέσχε πλήρως στη διαδικασία αυτή ως συναποφασίζον με τα λοιπά νομοθετικά όργανα.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το ["Europe by Satellite"](#) ☎ (+32) 2 2964106

³ Εν πάση περιπτώσει στο πλαίσιο της έκδοσης του κανονισμού 444/2009 που αντικατέστησε την αμφισβητούμενη διάταξη του κανονισμού 2252/2004 και που έχει εφαρμογή εν προκειμένω.